

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Matei Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul central din 16 noiembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Matei Ion xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în s. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2016 – 16.11.2017;

Instanța de apel: 20.12.2017 – 28.03.2018;

Instanța de recurs: 04.06.2018– 03.10.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 16 noiembrie 2017, Matei Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bodrug Eugeniu a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Matei Ion în beneficiul lui Bodrug Eugeniu a prejudiciului moral în mărime de 7 000 lei.

2. Potrivit sentinței prima instanță a constatat, că Matei Ion, la 12 iunie 2016, aproximativ ora 00:10, aflându-se în apropierea Stației de alimentare cu petrol (Petrom), pe str. Muncești 269 mun. Chișinău, i-a aplicat cet. Bodrug Eugeniu o lovitură cu un

obiect tăietor-înțepător (cuțit) în regiunea hemitoracelui stâng. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.xxxx din 28.06.2016, la cet. Bodrug Eugeniu s-a stabilit: plagă înțepată-tăiată penetrantă a hemitoracelui stâng, pneumotorax pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect înțepător-tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Matei Ion să fie achitat pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii cu respingerea acțiunii civile înaintate de Bodrug Eugeniu.

În argumentarea cerințelor formulate a invocat că nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de judecată nu au fost administrate probe pertinente, concludente și utile în vederea confirmării învinuirii aduse lui Matei Ion, aceasta fiind eronată, bazată doar pe presupuneri.

Apărarea a susținut că acuzarea a administrat probe care în marea majoritate sunt compromise sau nu sunt relevante cazului și nu dau temei pentru stabilirea vinovăției lui Matei Ion în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța nu a dat apreciere declarațiilor depuse de inculpat, prin care acesta invocă că el a fost atacat, iar acțiunile lui au fost îndreptate împotriva acțiunilor agresive a celor care au declanșat conflictul. Astfel că, apărarea a pledat pentru faptul că acțiunile lui Matei Ion nu constituie o infracțiune, caracterul penal al acțiunilor fiind înlăturat de legitima apărare în care el ar fi acționat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Matei Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat, că la urmărirea penală și în instanța de judecată, Matei Ion nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, indicând că acțiunile sale au constituit legitima apărare, însă poziția apărării a fost apreciată de către instanța de apel ca fiind una declarativă, fără careva suport probant, considerându-se drept o poziție de apărare a inculpatului.

Astfel, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei nu este vreo probă care ar

confirma existența leziunilor corporale suferite de inculpat sau de persoanele care îl însoțeau. De asemenea, important este faptul că la data comiterii infracțiunii a fost reținut el și doi frați ai săi. Toți trei au dispus de avocat. Astfel, partea apărării într-un mod rezonabil putea a solicita efectuarea expertizei medico-legale în privința lor. Este exclus faptul că în cazul prezenței unor vătămări corporale vizibile sau în cazul în care persoana a suferit leziuni corporale să nu i se acorde ajutor medical. Lipsa leziunilor corporale la inculpat și la persoanele care îl însoțeau reprezintă un element determinant la soluționarea litigiului respectiv.

În continuare instanța de apel e relevat că, martorii și inculpatul au menționat că loviturile care le primeau erau din parte a câteva persoane. Or, invocarea de partea apărării a cifrei abstracte de 15-25 persoane prezente la fața locului nu impune și aplicarea violenței din partea tuturor. De asemenea, se atrage atenția la comportamentul inculpatului care la faza de urmărire penală nu a dat careva declarații iar în ședința de judecată a menționat că nu a lovit pe nimeni cu vreun obiect ascuțit iar peste aproximativ o lună fiind audiat suplimentar a menționat viceversa. Persoana care se află în legitima apărare are tendința de a coopera în mod deschis pentru elucidarea tuturor circumstanțelor produse. Or simțul obijduirii și nedreptății care persistă nicicum nu pot implica acțiuni care ar face tot posibilul să ascundă circumstanțele cauzei, astfel, inculpatul a folosit diferite metode de a duce în eroare cât organul de urmărire penală atât și instanța de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că indubitabil lovitura a fost efectuată de către inculpatul Matei Ion ne fiind în cadrul legitimei apărări și provocând părții vătămate Bodrug Eugeniu leziuni corporale grave, iar în apelul avocatului inculpatului sunt invocate rupturi de texte din declarațiile martorilor, părții vătămate și inculpatului pentru a crea în așa mod o altă aparență decât a fost de fapt.

Astfel, instanța de apel a considerat, că circumstanțele expuse de apelant sunt declarative și nu constituie temei de achitare a inculpatului, menționând, că cumulul de probe administrate în speța dată dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate și combat argumentele părții apărării.

Totodată, verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de persoana celui vinovat, nefiind prezente circumstanțe agravante, astfel, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă în baza art.90 Cod penal, care i-ar da posibilitatea să îndreptățească încrederea acordată.

Referitor la soluționarea acțiunii civile instanța de apel a menționat că în conformitate cu prevederile art.219 alin.(4) Cod penal, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit prevederilor art.1422 alin.(2) Cod civil, prejudiciu moral se repară indiferent

de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

La rândul său, art.1423 alin.(1) Cod civil prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În continuare instanța de apel a relevat că urmează să verifice dacă quantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată Bodrug Eugeniu a suferințelor fizice; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a quantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a statuat că prima instanță corect și echitabil a stabilit quantumul prejudiciului moral în cauza respectivă și a încasat în beneficiul lui Bodrug Eugeniu suma de 7 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Matei Ion, a declarat recurs ordinar în care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Matei Ion să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate și respingerea acțiunii civile înaintată de Bodrug Eugeniu ca inadmisibilă.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra că Matei Ion ar fi provocat părții vătămate Bodrug Eugeniu leziuni corporale grave, astfel, în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal;

- instanțele de fond nu au dat apreciere declarațiilor depuse de inculpat, prin care acesta invocă că el a fost atacat, iar acțiunile lui au fost îndreptate împotriva acțiunilor agresive a celor care au declanșat conflictul. Astfel că, acțiunile lui Matei Ion sunt admise de legea penală, ele fiind precedate de un atac direct, imediat, real și material, ele fiind săvârșite în stare de legitimă apărare;

- nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au luat în considerație faptul că există la caz temeiuri care înlătură caracterul penal al faptei și anume cauza prevăzută de art.36 Cod penal - legitima apărare;

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul consideră că faptele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii, însă

instanța de apel, judecând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului. Autorul recursului nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele date nu se conțin în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Sub acest aspect, Colegiul penal analizând textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de recurent și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art.6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul părții apărării și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

În continuare, revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, recurentul consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a ajuns la o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.151 alin.(1) Cod

penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de ”neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Matei Ion a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Matei Ion, considerând că argumentele recurentului cu privire la nevinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului Matei Ion prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și anume: declarațiile părții vătămate Bodrug Eugeniu, declarațiile martorilor Cojuhari Maxim, Babenco Cristian, Filippovici Artiom, Nițu Andrei, Manaliu Vitalii, Nosaci Snejana, Dudac Pavel, Matei Dumitru, cât și prin materialele cauzei: raportul de expertiză nr.xxxx din 14 iulie 2016, conform căruia la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele cet. Bodrug Eugen, s-a constatat: *Plagă înțepat-tăiată penetrantă a hemitoracelui stâng, pneumotorax pe stânga. Aceste leziuni corporale au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă (f.d.45-46 vol. I). Din conținutul Raportului se mai notează: „... s-a efectuat revizia plăgii. Plaga de 0,7-1,5 cm în spațiul III intercostal pe linia axilară posterioară stânga, cu marginile regulate, unghiuri ascuțite. S-a lărgit marginile plăgii pian la 3-4 cm...”*; ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 15 iunie 2016, unde sunt înregistrate secvențele video de la stația Peco „Petro”, unde a început conflictul în cauză (f.d.86 vol. I).

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că, Matei Ion nu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect a menționat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele enumerate mai sus și care sunt afirmațiile invocate de către inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Matei Ion în comiterea infracțiunii prevăzute art.151 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, căroră le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Cât privește argumentul invocat de recurent precum că inculpatul Matei Ion a acționat în stare de legitimă apărare.

În acest context, instanța de recurs reține, că la art.35 Codul penal, sunt prevăzute cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos. Conform alin.(2) al art.36 Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Totodată, se impune a menționa că o altă condiție implicită a apărării legitime impune proporționalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul. Astfel, din materiale cauzei, s-a constatat că folosirea de către inculpatul Matei Ion a cuțitului, atâta timp cât Bodrug Eugeniu era dezarmat constituie exact formula sus-enunțată, deoarece apărarea este vădit disproporțională față de gravitatea atacului și de împrejurările în care acesta a avut loc. Astfel, fapta se consideră săvârșită cu depășirea limitelor legitimei apărări, din care considerent prevederile art.36 Cod penal, nu sunt aplicabile speței, starea de legitimă apărare, invocată de partea apărării, nefiind stabilită, fiind invocată în recurs fără a se confirma prin probe veridice.

Respectiv, din actele dosarului, se constată că lovitura a fost efectuată de către inculpatul Matei Ion ne fiind în cadrul legitimei apărări și provocând părții vătămate Bodrug Eugeniu leziuni corporale grave.

Mai mult, instanța de recurs reține că la materialele cauzei nu există careva probe ce ar confirma existența leziunilor corporale suferite de inculpat sau de persoanele care îl însoțeau, iar lipsa leziunilor corporale la inculpat și la persoanele care îl însoțeau reprezintă un element determinant la soluționarea litigiului respectiv.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal, nici argumentul recurentului invocat referitor la faptul că, martorii și inculpatul au menționat că loviturile care le primeau erau din parte a câteva persoane, invocarea de partea apărării a cifrei abstracte de 15-25 persoane prezente la fața locului nu impune și aplicarea violenței din partea tuturor. De asemenea, Colegiul penal atrage atenția la comportamentul inculpatului care la faza

de urmărire penală nu a dat careva declarații iar în ședința de judecată a menționat că nu a lovit pe nimeni cu vreun obiect ascuțit, însă, fiind audiat suplimentar peste aproximativ o lună, a menționat viceversa. Astfel, persoana care se află în legitima apărare are tendința de a coopera în mod deschis pentru elucidarea tuturor circumstanțelor produse. Or, simțul obișnuirii și nedreptății care persistă nicicum nu pot implica acțiuni care ar face tot posibilul să ascundă circumstanțele cauzei, inculpatul folosind diferite metode de a duce în eroare cât organul de urmărire penală atât și instanța de judecată.

Colegiul penal constată că afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Matei Ion a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată în prevederile art.151 alin.(1) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate supra, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Cât privește alegațiile recurentului precum că neîntemeiat a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Bodrug Eugeniu, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, dat fiind că, pe parcursul examinării cauzei, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului, prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 lei.

Totodată, este important de a specifica că, atunci când partea solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța este obligată să soluționeze acțiunea în cadrul procesului penal, or, nu există careva impedimente la stabilirea cuantumului acestuia, întrucât reieșind din circumstanțele cauzei, partea urmează a fi despăgubită proporțional suferințelor suportate. Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, iau în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, precum situația materială și familială a persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Instanța de fond corect a concluzionat că suma de 7 000 lei, acordată cu titlu de prejudiciu moral este una echitabilă și în deplină proporționalitate cu suferințele cauzate.

Colegiul penal remarcă faptul că argumentele expuse în recursul declarat au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor și a căror reiterare nu mai este necesară (jurisprudența CtEDO, cauza Re bait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr.26564/1995).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine

de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Matei Ion urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Matei Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Matei Ion xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 02 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico